

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/228/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612208060
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612208060.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: CATWALK PRODUCTION, s.r.o., so sídlom Čapkova 2, Bratislava, IČO: 36 778 737, zastúpený: Mgr. Peter Voloch, advokát, so sídlom Čáčovská 305, Senica proti žalovanej: A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Machová, s.r.o., so sídlom Čulenova 2A/2621, Skalica, IČO: 36 864 544, o zaplatenie 104,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 11C/267/2012-62 zo dňa 26. februára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia 104,68 eura od žalovanej. Rozsudok po právnej stránke odôvodnil § 489, § 51 Občianskeho zákonníka. Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že žalobca ako agentúra, ktorej predmetom činnosti je okrem iného sprostredkovanie v oblasti modelingu a hostesingu, fotografické služby a služby súvisiace so skrášľovaním tela, uzatvoril so žalovanou ako modelkou dňa 09.07.2009 zmluvu o spolupráci. Žalobca sa v zmluve okrem iného zaviazal zabezpečiť pre modelku fotobook a vizáž modelky za účelom jej prezentácie pri hľadaní príležitostí. Na základe uvedeného preto dňa 11.06.2009 zabezpečil žalovanej službu digitálnej tlače jej fotografií v hodnote 38,68 eura a rovnako jej odovzdal fotobook v hodnote 66 eur. Za poskytnutie uvedených služieb preto žalobca vystavil žalovanej dňa 11.08.2009 faktúru č. 209024 na sumu 104,68 eura, ktorú žalovaná ani čiastočne neuhradila. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 09.07.2009 uzavreli zmluvy o spolupráci. Žalobca však nepreukázal, že vyúčtované náklady za služby, ktoré žalobca vynaložil, žalovanej vyúčtoval, boli poskytnuté práve žalovanej. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia. V danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal tvrdené skutočnosti. Z predloženého pokladničného dokladu zo dňa 11.06.2009 síce vyplýva, že sa išlo o digitálnu tlač v sume 38,68 eura, avšak nie je preukázané, že sa jednalo o digitálnu tlač fotografií pre žalovanú. Rovnako tak v prípade faktúry za dodanie fotobooku č.5 v sume 1.500 Kč (66 eur). Táto bola vyúčtovaná spoločnosťou EUROBEAUTY ako dodávateľom pre žalobcu ako odberateľa, avšak súd nemal preukázané, že išlo o fotobook pre žalovanú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 271,18 eura, určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za štyri úkony právnej pomoci (t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - odpor proti platobnému rozkazu, účasť na pojednávaní dňa 20.11.2012 a dňa 26.02.2013), t.j. 4 x 16,60 eur s DPH, 1 x paušál po 7,81 eur a 3 x paušál po 7,63 eur + 20 % DPH, t.j. spolu 110,38 eur. Právna zástupkyňa žalovanej si ďalej uplatnila cestovnú náhradu podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách za pracovnú cestu Skalica - Senica a späť v dňoch 20.11.2012 a 26.02.2013, a to v sume 15,62 eura (56 km x 6,6 l/100

km x 1,454 eur/l) + 20 % DPH a v sume 15,50 eura (56 km x 6,6 l/100km x 1,420 eur/l) + 20 % DPH, spolu cestovné náhrady 37,34 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, s poukazom na § 205 ods. 1 písm. a), v spojení s § 221 písm. h) O.s.p. z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo zakladá dôvod odvolania podľa § 205 ods. 1 písm. d) O.s.p. Rozhodnutie súdu prvého stupňa súčasne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný dôvod odvolania na základe § 205 ods. 1 písm. f) O.s.p. Odvolateľ po citácii § 120 ods. 3, § 136 poukázal na to, že žalovaná na pojednávaní konanom dňa 20.11.2012 výslovne uviedla, že dostala nejakú čiernu knihu, ktorú nazýva žalobca ako fotobook, ale jednalo sa o čierny fotoalbum, ktorý bol prázdny a do ktorého si mohla žalovaná založiť svoje fotografie. Žalobca zdôrazňuje, že žalovanej bol poskytnutý len čierny fotoalbum. Medzi stranami tak nebolo sporné, že žalovaná obdržala od žalobcu hmotnú vec nie nulovej hodnoty, súd však rozhodol, že žalobcovi za túto vec nepatrí žiadna odplata a žalobu v celom rozsahu zamietol, prišiel tak de-facto k záveru, že žalobca túto vec odovzdával žalovanej bezodplatne. Nárok žalobcu na úhradu hodnoty poskytnutého fotobooku však vyplýva priamo z ustanovenia článku II. bod 5 vzájomnej zmluvy o spolupráci zo dňa 09.07.2009. Z uvedených skutočností je tak zrejmé, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, keď prišiel k záveru, že žalobcovi nepatrí za poskytnutie fotobooku žalovanej žiadna odmena a žalobu zamietol, hoci bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná fotobook obdržala a súčasne bola žalovaná zmluvne zaviazaná náklady na tento fotobook žalobcovi v plnej výške uhradiť. Súd mohol určiť hodnotu odovzdaného fotobooku aspoň podľa svojej úvahy, súd však svojou úvahou určil, že hodnota fotobooku je nula, čo je nesprávne, pretože žalobca súdu predložil obstarávaciu faktúru za tento fotobook na sumu 1500 Kč. Žalobca poukázal na to, že poskytnutý fotobook predstavuje špeciálny veľký album na ukladanie fotografií vo formáte A4, ktorým sa modelky prezentujú modelingovým agentúram. Žalobca ďalej poukázal na emailovú komunikáciu medzi účastníkmi, z ktorej vyplýva, že žalovaná sa dňa 01.06.2009 registrovala na internetovej stránke žalobcu, 02.06.2009 píše, že by sa prišla ukázať, 03.06.2009 upresňuje termín stretnutia na piatok medzi 13.00 a 15.00, 08.06.2009 žalobca ponúka žalovanej, že fotky z CD, ktoré im nechala v agentúre, je potrebné upraviť, digitálne vytlačiť a poslať do zahraničia a aj na stránku žalobcu, 08.06.2009 žalovaná odpovedá žalobcovi, že dobre, že ďakuje. Žalovaná si tak dňa 08.06.2009 objednáva úpravu a digitálnu tlač svojich fotografií. Žalobca na základe tohto pokynu žalovanej uskutočnil 11.06.2009 úpravu a digitálnu tlač fotografií žalovanej vo formáte A4, k čomu predložil doklad o úhrade sumy 38,68 eur. Žalovaná v emaily 17.06.2009 napísala žalobcovi, že ďakuje za spracovanie fotiek, sú super, 27.07.2009 žalovaná píše žalobcovi, že ďakuje aj za ten fotobook. Žalovaná teda potvrdila, že žalobca jej odovzdal fotobook, súd prvého stupňa napriek tomu rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu jeho nákladov. Žalobca pritom preukázal, že za fotobook zaplatil dodávateľovi 1.500 Kč. Žalobca tiež poznamenal, že iné fotobooky ako tie, ktoré sú určené na prezentáciu modeliek, teda na ukladanie fotografií vo formáte A4 nikdy nezaobstarával. Žalobca tiež nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti priznanej náhrady trov konania. Súd okrem iného priznal žalovanej aj nárok na náhradu trov konania, ktoré zahŕňajú náhradu za stratu času za účasť na dvoch pojednávaniach v rozsahu spolu štyroch hodín, v celkovej sume 123,42 eura. Na jednu cestu Skalica - Senica a späť. Súd priznal žalovanej stratu času za 2 začaté polhodiny spolu 8 začatých polhodín. Skutočná vzdialenosť medzi sídlom právnej zástupkyne žalovanej zo Skalice do Senice je však iba 23 kilometrov, táto vzdialenosť sa dá prekonať za jednu začatú polhodinu a nie za dve začaté polhodiny, ako rozhodol súd prvého stupňa. Podľa preverovania na príslušnej internetovej stránke má táto cesta trvať približne 22 min. Žalovanej tak neprislúcha náhrada za stratu času za spolu 8 začatých polhodín, ale iba za 4 začaté polhodiny. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania tak, ako si ich žalobca vyčíslil.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná podaním doručeným súdu 22.05.2013. Vo vyjadrení uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu a dôvodmi, na základe ktorých súd rozsudok vydal. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenia a neuniesol tak dôkazné bremeno. Nesúhlasila s námietkou žalobcu, že trovy konania neboli správne vyčíslené. Pripustila, že na internetovej stránke je konštatované, že cesta zo Skalice do Senice je 23 kilometrov a trvá približne 22 minút, ale zároveň v písomnej informácii na tejto stránke je uvedené, že vzdialenosť v kilometroch je po najrýchlejšej ceste a cesty sa neustále budujú a vzdialenosti sa môžu meniť. Na internetovom portáli N. je uvedené, že dĺžka cesty zo Skalice do sídla advokátskej kancelárie žalovanej v Senci je 24,44 km, pričom táto cesta bude trvať 39 minút. Vzhľadom na túto informáciu webového portálu, ktorý je najnavštevovanejším, s

dlhoročnou tradíciou, bola náhrada za stratu času v konaní vyčíslená, uplatnená a priznaná v správnom rozsahu. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 202 ods. 2 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť.

Predmetom sporu bolo v danom prípade zaplatenie 104,68 eura s príslušenstvom žalovanou. Žalobca tvrdil, že na základe uzatvorenej zmluvy o spolupráci poskytol žalovanej plnenie, odovzdal jej vytlačené digitálne fotografie a fotobook. Žalovaná za poskytnuté plnenie žalobcovi nezaplatila vyfakturovanú sumu, ktorá je predmetom konania. Súd žalobu zamietol z toho dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a listinnými dôkazmi, pokladničným dokladom zo dňa 11.06.2009 a faktúrou spoločnosti Eurobeauty nepreukázal, že išlo o tlač fotografií a fotobook práve pre žalovanú. Žalobca v odvolaní namietal, že súd neprihliadol na mailovú komunikáciu medzi účastníkmi, z ktorej vyplýva, že žalovaná si služby u žalobcu objednala, žalobca jej objednané a vytlačené fotografie a fotobook dodal, čo žalovaná potvrdila v mailovej komunikácii, a napriek tomu žalovanú súd nezaviazal zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu.

Je pravdou, že žalobca svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy odvodzoval z písomnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi 09.07.2009, t.j. zo záväzkového vzťahu medzi účastníkmi. Bolo by logické, keby všetky úkony účastníkov, vyplývajúce z uvedenej zmluvy nasledovali po uzavretí zmluvy. V danom prípade však žalobca poukazuje na mailovú komunikáciu, ktorá predchádzala uzatvoreniu zmluvy a je datovaná od 02.06.2009. Obsah mailovej komunikácie žalobca založil do spisu pred prvým pojednávaním dňa 20.11.2012 (č.l. 36 - 44). Súd prvého stupňa však listinné dôkazy nevykonal a následne ich žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Z mailu žalobcu 08.06.2009 (č.l. 40) je zrejmé, že ponúka žalovanej úpravu a tlač jej fotiek z CD, ktoré tam nechala, na čo žalovaná v ten istý deň mailom oznámila, že súhlasí a ďakuje (podľa obsahu mailu), 17.06.2009 (č.l.39) žalovaná za spracovanie fotiek ďakuje. 27.07.2009 ďakuje za fotobook (č.l.38). Z uvedeného vyplýva, že účastníci komunicovali aj pred uzavretím zmluvy o spolupráci 09.07.2009, prichádza preto do úvahy, že do uzavretia písomnej zmluvy uzavreli aj ústnu dohodu, resp. ak by k dohode nedošlo, z reakcií žalovanej uvádzaných v mailoch vyplýva, že plnenia prijala, za plnenie žalobcovi nezaplatila, preto na jej strane mohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia (plnenie bez právneho dôvodu, prípadne z neplatného právneho úkonu). Pri ústnej dohode je potrebné zisťovať, čo bolo jej predmetom (dodanie služby, tovaru), na akej cene sa účastníci dohodli (za dodanie služby, tovaru), či zmluvná strana odovzdala tovar, službu a druhá strana prevzala tovar, službu (plnenie zo záväzku). V prípade, ak sa existencia ústnej dohody nepodarí preukázať a v prípade, ak jedna zmluvná strana od druhej prevezme tovar alebo službu, je strana, ktorá tovar, službu prevzala povinná za tovar, službu zaplatiť cenu obvyklú (bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu). Posúdenie veci z právneho hľadiska je vecou súdu, účastník konania nemá povinnosť uvádzať ustanovenia právneho predpisu, na základe ktorého sa svojho nároku domáha.

Z hore uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., pretože súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a vrátil vec súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vypočítať žalovanú a zisťovať jej stanovisko k mailovej komunikácii. Žalovaná nech vysvetlí, čoho sa týkal obsah už spomínaných mailov od 02.06.2009, s čím v maily 08.06.2009 súhlasila a prečo ďakovala za spracovanie fotiek v maily 17.06.2009 a za fotobook v maily 27.07.2009, keď na druhej strane tvrdí, že žiadne fotky a fotobook nedostala. Výsluchom žalovanej súd bude zisťovať aj ďalšie skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o tom, či v dobe pred uzavretím písomnej zmluvy zo dňa 09.07.2009 nedošlo k uzavretiu ústnej zmluvy medzi účastníkmi, čo bolo predmetom takejto ústnej dohody, za akú cenu mal žalobca dodať predmet dohody žalovanej a či žalovaná na základe takejto ústnej dohody dostala od žalobcu plnenia (išlo by pravdepodobne o dohodu podľa OZ, na rozdiel od písomnej zmluvy, ktorú účastníci uzavreli podľa ObZ). Súd vypočítuje aj žalobcu, prípadne osobu (svedka), ktorá so žalovanou mailom komunikovala a ktorá pre žalovanú

aj skutočne služby poskytovala, aby bližšie vysvetlila a opísala, ako poskytovanie plnení (služieb alebo tovaru) pre žalovanú prebiehalo, pretože mailová komunikácia je stručná, nepomenováva plnenia podrobne. Žalobca predmet a výšku plnenia odvodzuje z čl. II bodu 5. zmluvy o spolupráci (č.l.10) z 09.07.2009. Súd sa bude zaoberať zmluvou z hľadiska jej platnosti, posúdi, či je dostatočne určitá (hlavne článok, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok). V tomto článku sa uvádza, že žalobca pre žalovanú v prípade potreby spracuje jej fotobook a s tým súvisiace zmeny/úpravy vizáže. V zmluve nie je zmienka o dodávkach upravovaných tlačných fotografií. Žalobca v žalobe a aj vo vyjadrení na pojednávaní uviedol, že žalovanej dodal fotoalbum, kde si môže modelka zakladať fotografie formátu A4 a dodal jej upravované vytlačené fotografie. Obsah pojmov v zmluve a v žalobe sa ale nezhoduje (o tlači upravovaných fotografií sa zmluva nezmiňuje), preto bude potrebné výsluchmi účastníkov zisťovať (prípadne inými dôkazmi) a preukazovať, či bolo žalovanej poskytnuté plnenie, ktoré bolo predmetom písomnej zmluvy zo dňa 09.07.2009, resp. inej zmluvy. Navyše žalobca má podľa zmluvy nárok na zaplatenie 50 % vynaložených nákladov. Z doposiaľ vykonaného dokazovania ale vyplýva, že si uplatňuje všetky vynaložené náklady. Uvedený rozpor žalobca vysvetlí. Ak chce byť žalobca v konaní úspešný na základe svojho tvrdenia, že žalovanej poskytol plnenia na základe písomnej zmluvy zo dňa 09.07.2009, prípadne z ústnej dohody uzavretej predtým, musí preukázať, čo bolo predmetom plnenia, v akej hodnote poskytol plnenie a že predmet plnenia žalovanej odovzdal. Ak chce byť žalovaná v konaní úspešná, musí preukázať, že si od žalobcu žiadne služby, prípadne plnenia neobjednala, že ich neprevzala, resp. že nemajú hodnotu, ktorú žalobca žiada. Súd po doplnenom dokazovaní toto vyhodnotí, vo veci znova rozhodne aj s prihliadnutím na ust. § 43 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, prípadne § 451 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania, pri rozhodovaní o trovách konania sa bude zaoberať aj námietkou žalobcu, či si žalobca (jeho právny zástupca) uplatnil náhradu za stratu času v správnej výške, alebo nie.

Na záver je potrebné uviesť, že rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom by za tohto stavu veci v celom rozsahu nahrádzalo prvostupňové rozhodnutie, čím by bolo účastníkom odoprené právo namietat správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania bolo možné učiniť zadosť iba zrušujúcim rozhodnutím.

Toto uznesenie bolo prijaté odvolacím senátom počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.